

РЕШЕНИЕ

№ 9630

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2113** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. Р. И. чрез адв. М. И. срещу Решение №449/23.01.2024г., постановено по НАХД №7532/2023г, НО, 106 състав на СРС. С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление №699594-F698573/12.04.2023г, издадено от Ю. С. Г.-В. – директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на основание чл.178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС, обн.ДВ бр.63 от 04.08.2006г, в сила от 01.01.2007г/ на Л. Р. И. е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение по чл.97а, ал.4 във вр. ал.1 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени аргументи, че въззивното решение е незаконосъобразно и неправилно, постановено в противоречие с разпоредбите на материалния закон, и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Иска се от съда отмяна на решението на СРС, и да бъде постановен съдебен акт, с който наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. С., която поддържа касационната жалба. Моли съда да отмени решението на СРС и да уважи касационната жалба по мотиви, подробно изложени в нея.

Ответникът по касационната жалба – Директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на

НАП С., редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. На 28.05.2024г са постъпили писмени бележки от процесуален представител юрк. Й. със становище по същество на спора. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурора при Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и недоказана, счита решението на СРС за правилно и законосъобразно. Административен съд София – град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че с акт за установяване на административно нарушение №F698573/08.03.2023г., съставен от С. Н. Х., ст.инспектор по приходите при ТД на НАП С. и в присъствието на Д. Й. Г. и Л. Н. Н.-свидетели при съставянето на акта, е констатирано, че Л. И., в качеството си на данъчно задължено лице, съгласно чл.3, ал.1 от ЗДДС, е получила облагаеми услуги с място на изпълнението на територията на страната, въз основа на фактура №10000000686538071/07.10.2022г, издадена от доставчик – данъчно задължено лице от ЕС „AIRBNB I. U. С.“, което не е установено на територията на Република България и извършено на същата дата плащане в размер на 320,44лева, за които данъкът е изискуем от получателя по чл.82, ал.2 от ЗДДС, като не е подала заявление в ТД на НАП С. за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем – до 30.09.2022г, вкл. Констатирано е закъснение от 152 дни, като самото заявление за регистрация по ЗДДС е подадено на 01.03.2022г. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл.97а, ал.4 във вр. с ал.1 ЗДДС, а в деня на неговото съставяне е връчен препис на И.. Въз основа на АУАН е издадено НП №699594-F-698573/12.04.2023г. от Ю. С. Г.-В.-директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на основание чл.178 от ЗДДС, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на Л. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500лв за нарушение по чл.97а, ал.4, вр.ал.1 от ЗДДС. Препис от НП е връчен на И. на 04.05.2023г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалния правила. Спазени са всички давностни срокове, визирани в чл.34 от ЗАНН досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора.

Неоснователен е доводът на касатора, че СРС е извършил съществено нарушение на съдопроизводствените правила и не е обсъдил изложените в жалбата възражения за липса на пълно, ясно и конкретно от фактическа стана описание на признаците на вмененото на касатора административно нарушение /в цитираната фактура била описана друга стойност на предоставената услуга от страна на доставчика и от

описанието на нарушението не ставало ясно кога е извършена услугата и кога е възникнало данъчното събитие/. Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, в т.ч. събраните гласни доказателства чрез разпита на актосъставителя Софийският районен съд правилно е установил, че от представения от И. опис на 17бр. фактури, издадени от доставчик AIRBNB е видно, че във връзка с цитираната в АУАН и НП фактура №10000000686538071/07.10.2022г е удържана комисионна в размер на 11,96лева, касателно получено плащане от лице със собствено име „С.“ посредством онлайн платежна система PayPal, възлизащо на 320,44лева. В тази връзка според СРС се изяснява от приложеното към жалбата копие на процесната фактура, че датата на извършване на услугата /D. of S. Rendered/ във връзка с краткосрочното отдаване под наем на апартамент от И. чрез поддържаната от „AIRBNB I. U. C.“ онлайн платформа е именно 07.10.2022г.

За да потвърди наказателното постановление, въззивният съд е приел, че установените в АУАН фактически положения от извършеното нарушение се доказват от събраните доказателства в хода на делото и е приел за неоснователни възраженията в жалбата за недоказаност на нарушението. Установените фактически обстоятелства са възпроизведени в обжалваното НП като са описани цялостно обстоятелствата около административното нарушение. В решението са изложени и обсъдени обстоятелствата около извършеното нарушение на чл.97а, ал.4, вр. ал.1 от ЗДДС – И. е данъчно задължено лице по чл.3, ал.1 от ЗДДС, мястото на изпълнение на услугата по чл.21 от ЗДДС на територията на страната, сокът за подаване на заявлението за регистрация на основание чл.97а, ал.1 от ЗДДС, датата на настъпване на данъчното събитие, законосъобразното прилагане на санкционната норма на чл.178 от ЗДДС. Въззивният съд е изложил подобни аргументи за това защо не са налице предпоставките за третиране на случая като маловажен, което да обуслови приложното поле на чл.28 от ЗАНН.

Съгласно чл. 97а, ал. 1 от ЗДДС, на регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2. Съобразно чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, за тези лица възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък. Данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16 -чл.25, ал.1 от ЗДДС.

Съгласно чл.25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. В случая е установено, че Л. И. е получател на облагаеми услуги, с място на изпълнение на територията на страната, от данъчно задължено лице, извършващо независимата си икономическа дейност в друга държава-членка, във връзка с договорни отношения между тях при извършване на услуги във връзка с краткосрочно отдаване под наем на апартамент от Л. И. чрез поддържана от „AIRBNB I. U. C.“ онлайн платформа.

Съгласно чл. 82, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и доставката е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема, данъкът е изискуем от

получателя по доставката при доставка на услуги - когато получателят е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6 от ЗДДС. Безспорно е също, че регистрацията по специалния ред на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, не е своевременно извършена в срок до 30.09.2022 г.вкл. Правилно СРС е определил датата, на която данъкът е станал изискуем от получателя на доставката на услугата 07.10.2022г, която съвпада с датата на издадената от доставчика – данъчно задължено лице от ЕС „AIRBNB I. U. С.” фактура, в който смисъл е разпоредбата на чл.25, ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на така установените по делото доказателства следва, че касаторът е субект, подлежащ на регистрация по чл. 97а, ал. 1 от ЗДДС, което не е изпълнило в срока по чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС задължението си да подаде заявление за регистрация, е осъществило състава на административно нарушение по чл. 178 от ЗДДС, за което правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Издалия наказателното постановление е изрично оправомощен за това, съгласно отразеното в приложената по делото Заповед № ЗЦУ-1149 /25.08.2020г., издадена от изп. директор на НАП.

Съгласно чл. 178 от ЗДДС, данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрацията в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Предвид обстоятелството, че с НП е наложен размер в предвидения в нормата на чл.178 ЗДДС минимум, то не съществува юридическа възможност за нейното редуциране /арг. чл.27, ал.5 от ЗАНН/

Следва да се посочи, че е обоснован и изводът на СРС за липса на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН на извършеното нарушение.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XV – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 449/23.01.2024г., постановено по НАХД № 7532 / 2023 г., НО, 106 състав на СРС.

ОСЪЖДА Л. Р. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 лв, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: